

mand, som lønnes af de samlede Summer, f. Ex. en Assistent ved Museet, som hidtil har havt de samme Vilkaar, nemlig 600 Rd. plus Tillæg; men ved den Forandring, der nu skal finde Sted, vil han ikke saaledes som Adjuncten faae 24 pCt. og 20 pCt., men han faaer det gamle verlende Sædtillæg, der ikke er saa stort. Dette synes mig at være en beklagelig Følge, som dog egentlig ikke kan antages oprindelig at være tilfattet; det er en Følge, som neppe vilde være fremkommen, hvis man altsidigt havde overveiet Forholdet og seet, at disse samlede Lønningssummer vare Noget, der maatte tages med, idet der dog ogsaa maatte tages Hensyn til de Mænd, der lønnes af disse Summer. Adjuncten faaer af de 600 Rd. først 72 Rd. og dernæst 60 Rd., tilsammen 132 Rd., men den anden faaer sine 600 Rd. plus det verlende Sædtillæg. Lad os tage et andet Exempel, for at det ikke skal synes, at jeg alene bevæger mig i den Kreds, hvor jeg selv nærmest hører hen. En Mand, der har en Løn paa 400 Rd., som særskilt er fastsat for hans Embede, faaer nu et Tillæg af 24 pCt. af de 300 Rd. og 20 pCt. af det ene Hundrede; men en Assistent i Ministeriet, der ogsaa har 400 Rd. i Løn, men af den samlede Sum, faaer ikke dette Tillæg, men et andet, nemlig det gamle og verlende. Det er, synes mig, i ethvert Tilfælde uheldigt, at der fremkommer saadaune forskellige Vilkaar for Mænd, der dog i Virkeligheden staae paa samme Trin og gjøre samme Tjeneste, og jeg kan ikke troe, at det virkelig skulde have været Meningen, at man ikke vilde unde dem, der lønnes af de samlede Summer, det Samme som de Andre, men kun lade dem beholde det, de hidtil havde havt, om end kun for en Tid, idet en saadan Bestemmelse jo i ethvert Fald falder bort, naar de særlige Lønningslove blive vedtagne. Dette vil nu, siger man, saaledes som Paragraphen er redigeret, dog skee, fordi den ene Klasse har havt et Lønningsstillæg efter Sæd, medens de, der lønnes af de samlede Summer, ikke kunne siges at have havt Lønningsstillæg efter Sædomsfrivning; thi det er ikke deres Løn, der omskrives efter Sæd, men den hele Sum,

hvoraf de lønnes, hvoraf Noget omskrives til Sæd; men er dette dog ikke en meget subtil og meget besynderlig Fortolkning? Man siger, at de ikke faae Lønningsstillæg efter Sædomsfrivning; men nu forholder det sig dog saaledes, at, hvis der er en Assistent ved et Museum eller en Assistent i et Ministerium, der har 400 Rd. eller 600 Rd. i Penge, saa har han hidtil faaet ikke et vilkaarligt Pengetillæg, men han har faaet et Pengetillæg beregnet efter, hvad Capitelstarten var sat til; den samlede Sum er stegen og falden med Capitelstarten, og det, som Vedkommende for sin Person har faaet, er steget og faldet med Capitelstarten, det vil den ærede Finansminister dog indrømme. Det er jo ikke gaaet saaledes til, at Ministeren, da han fik flere Penge, ansatte flere Personer, men det har været det samme Personale, der har faaet udbetalt et Tillæg efter Capitelstarten, og det forekommer mig saaledes, at man vel er berettiget til at sige, at det er den meest naturlige Opfattelse, at dette har været et Tillæg efter Sædomsfrivning. Jeg troer heller ikke, at det i Virkeligheden vil være vanskeligt at klare, hvorledes Forholdet maa blive efter Uændringsforslaget. Der bliver jo at opføre alle de enkelte Personer, hvis Løn har været udredet af de samlede Summer, og som hidtil have været opførte paa Listen med en Pengesum og dernæst have faaet det Tillæg efter Capitelstarten, som nu skal falde bort; man betragter da det, de have faaet, som Løn, og istedetfor det Lønningsstillæg, de hidtil have faaet, substitueres der et Tillæg, beregnet efter denne Lovs Bestemmelser; forsaavidt saa alle disse Tillæg, lagte til Lønningerne, udgjøre et større Beløb end den samlede Sum, saa maa man sige; til den samlede Sum lægges saa og saa Meget, ikke gennem Sædomsfrivning, men efter Procenten, for at alle de, der have været lønede deraf, kunne faae, hvad der er bestemt i §. 9 af den almindelige Lønningslov. Jeg troer altsaa, at Sagen i sig selv er klar, og at der ikke er noget Væsentligt at indvende mod Uændringsforslaget, men at dets Vedtagelse vil have den gode Følge at tilvejebringe den Fasthed i Udgiftsbestemmelserne, som i det Hele er tilfattet, og derhos at tilvejebringe